

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318201862
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4318201862.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: X. G., J. XX.XX.XXXX, Y. G. H. XXXX/X, X., o zaplatenie 5.215,29 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e v sume 697,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 697,98 Eur od 21.03.2018 do zaplatenia.

II. Žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov: VÚB, a. s. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodný žalobca“ alebo „pôvodný veriteľ“) podal na Okresný súd Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 27.04.2018 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5.215,29 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.03.2018 do zaplatenia, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Takto uplatnený nárok odvodzoval zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. uzatvorenej so žalovanou dňa 06.03.2014. (ďalej len „zmluva“).

2. Okresný súd o nároku žalobcu rozhodol pôvodne platobným rozkazom č. k. 15Csp/39/2018 - 42 zo dňa 29.05.2018, ktorý pre nemožnosť jeho doručenia žalovanej bol zrušený uznesením č. k. 15Csp/36/2018 - 67 zo dňa 14.08.2018. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2018. Dňa 22.06.2018 bol zo strany pôvodného žalobcu doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu s odôvodnením, že po podaní žaloby došlo k postúpeniu pohľadávky, od ktorej pôvodný žalobca odvodzoval v žalobe uplatnený nárok. O tomto návrhu rozhodol okresný súd uznesením č. k. 15Csp/39/2018 - 79 zo dňa 21.06.2019 tak, že pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca - označený v záhlaví tohto rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2019.

3. Aj napriek vykonanému šetreniu pobytu žalovanej, sa súdu nepodarilo zistiť adresu jej reálneho pobytu, t. j. adresu, na ktorej sa žalovaná skutočne zdržiava, a z ktorej si môže preberať aj zásielky súdu. Súd preto následne doručil žalobu žalovanej postupom podľa ustanovenia § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“). Žaloba bola takýmto spôsobom doručená žalovanej dňa 31.08.2018 (v spise č. I. 73). Následne súd doručoval žalobu so všetkými prílohami, uznesením - výzva na vyjadrenie sa k žalobe, ako aj poučením na adresu trvalého pobytu žalovanej. Zásielka sa súdu vrátila opäť nedoručená dňa 16.09.2019 s poznámkou poštového doručovateľa „neprevzatá v odbernej lehote“, čl. 88. Uvedeným dňom sa zásielka podľa §

111 ods. 3 CSP považuje za doručenú, aj keď sa žalovaná o tom nedozvedela. Žalovaná sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila.

4. Právny zástupca žalobcu bol vyzvaný na zaslanie listinných dokladov preukazujúcich platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle zákona o bankách. Na výzvu právny zástupca žalobcu reagoval podaním doručeným súdu dňa 13.01.2020, v ktorom ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, súhlasil s rozhodnutím vo veci bez účasti žalobcu, špecifikoval žalovanú sumu a pristúpil aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby, v dôsledku čoho došlo k úprave petitu žaloby. Po čiastočnom späťvzatií žaloby sa žalobca domáha zaviazať žalovanú plnením vyčísleným v sume 4.517,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počítaný od 21.03.2018 do zaplatenia. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca zoberal žalobu čiastočne späť aj čo do istiny, ako aj čo do úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.03.2018 do zaplatenia zo sumy zodpovedajúcej čiastočnému späťvzatiu žaloby.

5. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa § 145 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Žalobca zoberal žalobu čiastočne späť čo do sumy 697,98 Eur pozostávajúcu z poplatkov vyčíslených žalobcom v sume 212,28 Eur a sankčného úroku vyčísleného žalobcom v sume 485,70 Eur. Zo špecifikácie žalovanej sumy je zrejmé, že táto v ďalšom pozostáva z istiny v sume 2.248,78 Eur a štandardného úroku v sume 2.268,53 Eur (špecifikácia na čl. 99 spisu). S poukazom na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo po tom, ako bola žalovanej už doručená žaloba, ale pred tým, než začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, okresný súd v súlade s citovanou zákonnou úpravou konanie zastavil v rozhodnutí vo veci samej a to bez dotazu na žalovanú. Konanie bolo zastavené čo do istiny, ako aj čo do príslušného úroku z omeškania tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

10. Okresný súd o nároku žalobcu rozhodol na pojednávaní konanom dňa 28.02.2020, na ktorom pojednával v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím vo veci bez ich účasti. Na pojednávaní nebola prítomná ani žalovaná, ktorá svoju neprítomnosť neospravedlnila.

11. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi tvoriacimi obsah spisového materiálu a to: čl. 1 - 3 žaloba, čl. 4 - 10 obchodné podmienky, čl. 11 - 18 výpisy z pôžičkovej karty Quatro, čl. 19 - 20 žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, čl. 42 platobný rozkaz zo dňa 29.05.2018, čl. 48 - 49 návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, čl. 52 žiadosť o postúpenie a prevod, čl. 53 príloha č. 3, čl. 55 oznámenie o postúpení pohľadávky, čl. 55 p.v. časť podacieho hárku zo dňa 23.05.2018, čl. 62 oznámenie MÚ o pobyte žalovanej, čl. 65 oznámenie OO PZ o dôvode nedoručenia zásielky, čl. 67 uznesenie zo dňa 14.08.2018, ppl. 31.08.2018 (ktorým bol zrušený PR), čl. 70 výzva žalovanej na vyjadrenie sa, čl. 72 - 73 doručovanie podľa § 116 ods. 2 CSP - žalovanej, čl. 76 - 78 listiny smerujúce k zisteniu pobytu žalovanej, čl. 79 uznesenie zo dňa 21.06.2019 (zmena žalobcu, ppl. 02.08.2019), čl. 84 - 86 listiny smerujúce k zisteniu pobytu žalovanej, čl. 97 - 102 čiastočné späťvzatie žaloby a špecifikácia žalovanej sumy, čl. 103 predžalobná upomienka zo dňa 06.03.2015, čl. 104 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, čl. 105 doručka - žalovanou prevzaté doklady zo strany Consumer Finance Holding dňa 16.03.2015, čl. 106 obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet, čl. 107 - 110 cenník VÚB, a. s. platný od 01.12.2009, čl. 127 - 130 vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu + ospravedlnenie neúčasti.

12. Z uvedených listinných dokladov, ako aj z obsahu celého spisového materiálu okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

12.1. Pôvodný žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec v sume 2.400,00 eur a bola povinná platiť žalobcovi štandardnú mesačnú splátku v sume 80,00 Eur. Ďalej v žalobe uvádzal, že v zmysle dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky (výpis z bankovej knihy) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Pôvodný žalobca poukazoval na to, že táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s metodickým usmernením č. 7/2004 úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a to napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie, žalobca vystavil ku dňu 11.03.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom v sume 5.215,29 Eur. Keďže žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj finančný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s končeným stavom ku dňu 28.02.2018, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.03.2018, žalobca uvádza, že mu vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania, ktorú žiadal priznať odo dňa 21.03.2018, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, vo výške 5 % ročne. Na výzvu súdu žalobca - právny zástupca žalobcu špecifikoval žalovanú istinu tak, ako je to uvedené vyššie (istina 2.248,78 Eur, poplatky 212,28 Eur, štandardný úrok 2.268,53 Eur a sankčný úrok 485,70 Eur). V tejto špecifikácii došlo aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby čo do poplatkov a sankčného úroku spolu v sume 697,98 Eur. Spolu s týmto doplnením žalobca predložil aj listinné doklady, ktoré doposiaľ neboli predložené do konania, avšak k otázke platnosti postúpenia pohľadávky sa nevyjadril. Na ďalšiu výzvu súdu uviedol, že doručienka predložená žalobcom dodatočne s dátumom prevzatia dňa 17.03.2015 preukazuje doručenie predžalobnej upomienky zo dňa 06.03.2015 - č. I. 128.

13. Žalobca v špecifikácii žaloby zo dňa 13.01.2020 uviedol, že nárok pôvodne uplatnený v sume 5.215,29 Eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažený štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Rozsah čerpania úveru ako aj bližšie zdôvodnenie uplatneného nároku je v spise na č. I. 98 - 99. Žalobca uvedeným podaním zároveň zobral žalobu späť čo do sumy 697,98 Eur, teda netrval na priznaní mu nároku na poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania a po čiastočnom späťvzatiu žaloby sa domáhal plnenia tak, ako je to uvedené v štvrtom odseku tohto rozsudku. Napriek tomu, že žalobca mal oznámiť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru už dňa 20.05.2015 - v žalobe uvádza, že vystavil nový výpis z bankovej knihy ku dňu 11.03.2018 s konečným stavom ku dňu 28.02.2018. Z predložených výpisov je zrejmé, že od 30.06.2015 až do 28.02.2018 žalovaná z daného účtu už nečerpala žiadnu sumu, výpis za uvedené obdobie preukazuje len účtovanie štandardných a sankčných úrokov (č. I. 15-18). Ďalej je preukázané, že žalovaná spolu zaplatila 720,00 Eur. Žalobca neuvádza dátum splatnosti jednotlivých mesačných splátok, avšak pokiaľ je preukázané, že žalovaná začala čerpať úverový rámec v 31.03.2014, prvá mesačná splátka bola splatná v mesiaci 4/2014. Z výpisu vyplýva, že žalovaná zaplatila prvú splátku až v mesiaci 5/2014 -č. I. 11. Žalovaná platila mesačné splátky nepravidelne, posledná úhrada je z

22.05.2015 - č. I. 15. Pokiaľ boli mesačné splátky v sume 80,00 Eur a žalovaná uhradila spolu 720,00 Eur, zaplatila tak 9 splátok, t. j. splátky boli uhradené do 12/2015 - avšak s oneskorením.

14. V podaní zo dňa 13.01.2020 žalobca ďalej uvádza, že žalovaná dňa 10.02.2014 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (teraz už neexistujúca spoločnosť, ďalej len „správca“) platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 06.03.2014, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, resp. po schválení Bankou, Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. bola súdu zaslaná spolu s podaným Návrhom na vydanie platobného rozkazu.

15. Žalobca tiež poukazuje na to, že H. je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná ako majiteľka karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej, podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že žalovaná vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.400,00 Eur so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 80,00 Eur mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 31.03.2014 čo vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej v časti debetných transakcií.

16. Ďalej uvádza, že v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.05.2015 vyhlásila Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Keďže žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvného vzťahu, žalobca si uplatnil nárok na plnenie tak, ako je vyčíslený, s prihliadnutím na čiastočné späťvzatie žaloby.

17. V konaní je nesporná skutočnosť, že pôvodný žalobca postúpil pohľadávku voči žalovanej práve na žalobcu. Pôvodný žalobca podal návrh na zmenu žalobcu, ktorému súd vyhovel, pretože boli splnené všetky procesné podmienky. V konaní je tiež nesporný spotrebiteľský charakter sporu vyplývajúci zo zmluvy, ktorá má formulárový charakter bez možnosti žalovanej privodiť jeho zmenu, a uvedené vyplýva aj z označenia žalovanej len ako fyzickej osoby identifikovanej rodným číslom. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere nespochybňoval ani sám žalobca.

18. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., v znení neskorších predpisov a v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

21. Podľa § 565 OZ (v znení účinnom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo

podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinného v čase uzavretia zmluvy, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá po a) prijíma vklady a po b) poskytuje úvery, a ktorá má na výkon činnosti podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

24. Podľa § 2 ods. 3 zákona o bankách, bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

25. Podľa § 3 ods. 2 zákona o bankách, bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

26. Podľa § 6 ods. 1 zákona o bankách, činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiaca s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami, ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49c.

27. Podľa § 6 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, za výkon dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

28. Podľa § 7 ods. 1 veta prvá zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. V danom prípade bola v priebehu konania postúpená banková pohľadávka. Okresný súd preto v prvom rade riešil základnú otázku a síce či má žalobca aktívnu legitímáciu v spore, to znamená, či zo strany pôvodného žalobcu došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon o bankách nad rámec pravidiel cesíí upravených v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek

druhu, teda aj iná ako peňažná pohľadávka, môže byť ňou pohľadávka splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však týka cesia bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný právny predpis (leg specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie tak, že bankovú pohľadávku je možné postúpiť iba v tej časti, ktorá je po splatnosti a iba po písomnej výzve na splnenie, pričom výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

32. Pôvodný žalobca spolu s návrhom na zmenu strany sporu doručil súdu aj listinné doklady na preukázanie skutočností, že k postúpeniu pohľadávky došlo po začatí konania - prílohu č. 3 - rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, žiadosť o postúpenia prevod zo dňa 09.05.2018 s dátumom prevzatia 21.05.2018 ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.05.2018, ktorým pôvodný žalobca mal oznámiť žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu s dátumom odoslania dňa 23.05.2018 (č. l. 55 p. v.). Na výzvu súdu - špecifikácia žaloby, žalobca spolu s danou špecifikáciou doručil súdu aj listinný doklad - predžalobná upomienka zaslaná žalovanej zo strany Slovenské kreditné karty (Consumer Finance Holding, a.s. - teraz už neexistujúca spoločnosť) - č. l. 103. Tou istou spoločnosťou bolo žalovanej oznámené aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňa 20.05.2015 (čl. 105). S prihliadnutím na uvedený listinný doklad, je potom nesprávne tvrdenie žalobcu, že vyhlásiť okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku mal právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.05.2015, pretože z uvedeného dokladu vyplýva, že vyhlásenie bolo urobené zo strany správcu. Žalobca doručil súdu aj kópiu doručky o prevzatí zásielky adresovanej žalovanej práve spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ktorú zásielku si žalovaná prevzala dňa 17.03.2015 - č. l. 105. Žalobca na ďalší dotaz súdu uviedol, že uvedená doručka preukazuje prevzatie predžalobnej upomienky, avšak z danej doručky toto jednoznačne nie je možné zistiť, pretože na doručke chýba identifikátor doručovanej zásielky. Ako ďalšie listinné doklady žalobca s týmto podaním doručil súdu aj obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (ktoré boli doručené aj spolu so žalobou), ako aj cenník VÚB, a. s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.. Listinné doklady sú v spise na čl. 106 - 110. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca nedokladuje preukázaním doručky, resp. nedoručenej zásielky žalovanej, alebo samotným odoslaním tohto oznámenia.

33. V súlade s citovanou úpravou zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky musia byť splnené dve podmienky - prvou z nich je písomná výzva banky vo vzťahu k riadne nesplácanej úverovej pohľadávke, aby ju dlžník splnil a druhou je nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením či i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Z listinných dokladov - predžalobná upomienka zo dňa 06.03.2015, ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20. 05. 2015 vyplýva, že ich odosielateľom nebola banka - pôvodný veriteľ, ale aktuálne už neexistujúca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s - správca. Žalobca v doplnení žaloby uvedené skutočnosti bližšie nekonkretizoval, neuviedol, z akého dôvodu tomu bolo tak. Z článku V, bodu 35 mal súd preukázané, že pre prípad, ak klient nezrealizuje úhradu povinnej splátky, bol práve správca tým subjektom, ktorý mal vyzvať klienta na vyrovnanie dlhu. Z uvedeného vyplýva, že ak bola žalovanej odoslaná predžalobná upomienka práve zo strany správcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s.), pôvodný veriteľ postupoval v zmysle OP. Z týchto OP ale vyplýva, že pre prípad, ak klient napriek výzve povinnú splátku v stanovenej lehote nezaplatí - vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný má výlučne banka, v tomto prípade toto právo nie je „delegované“ na správca - článok V bod 35 OP, písm. a/. Na uvedený článok síce žalobca odkazuje, a uvádza, že mimoriadnu splatnosť vyhlásila banka, avšak žalobcom predložené listinné doklady tomu nezodpovedajú, keď list zo dňa 20.05.2015, ktorým podľa žalobcu bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru, preukazuje, že mimoriadnu splatnosť vyhlásil správca a nie banka, čo bolo v rozpore s OP. Pri tomto listinnom doklade žalobca zároveň nepreukazuje jeho doručenie, resp. aspoň odoslanie, žalovanej.

34. Ako je uvedené vyššie, v danom prípade došlo počas konania k postúpeniu bankovej pohľadávky, ktorá bola zároveň spotrebiteľským úverom. Súd preto skúmal, či bol dodržaný postup v zmysle citovaného zákona o bankách - prvá výzva preukazujúca omeškanie trvajúce viac ako 90 dní. S prihliadnutím na spotrebiteľských charakter zmluvy, zároveň aj lehota nie kratšia ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Žalobca síce neuviedol, že prvou výzvou má byť práve predžalobná upomienka, avšak pokiaľ do konania nebol doložený iný doklad, súd považuje práve uvedenú výzvu za výzvu na plnenie splátok, s ktorými mala byť žalovaná v omeškaní viac ako 90 dní (3 mesiace v zmysle OZ). Ako je uvedené vyššie, táto výzva bola zaslaná zo strany správcu v zmysle OP. Správca pôvodného žalobcu v tejto upomienke uviedol, že nedoplatok na splátkach je v sume

240,00 Eur, čo predstavuje 3 mesačné splátky (3x80,00 = 240,00 Eur). Z výpisu je zrejmé, že ku dňu predžalobnej výzvy žalovaná bola skutočne v omeškaní so splátkami trvajúcimi viac ako 3 mesiace, keď októbrovú splátku uhradila 25.02.2015, a ďalšiu splátku uhradila až po uvedenej výzve dňa 25.03.2015. Teda neuhradila splátky za mesiac 11/2014, 12/2014, 1/2015 ako ani splátku za mesiac 2/2015. Z uvedeného výpisu ďalej vyplýva aj to, že po tejto výzve žalovaná vykonala ďalšiu úhradu splátky dňa 25.03.2015, čo predstavovala splátku za mesiac 11/2014 a ďalšiu, poslednú splátku dňa 22.05.2015 - po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, čo bola splátka za mesiac 12/2014. Žalovaná aj napriek tomu, že obdržala uvedenú výzvu, uhradila len sumu 80,00 Eur, z ktorého dôvodu je zrejmé, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru opätovne zotrvala v omeškaní trvajúcim dlhšie ako 90 dní - neuhradené splátky za mesiac 12/2014, 1/2015, 2/2015, 3/2015 a 4/2015. Žalovaná bola uvedenou výzvou zároveň upozornená na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej žalobca pristúpil dňa 20.05.2015.

35. Ako už je uvedené, z doručky na ktorú poukazuje žalobca a ktorá má preukazovať prevzatie predžalobnej upomienky žalovanej nie je jednoznačné, že práve uvedenou zásielkou bol doručovaný žalovanej tento listinný doklad. Pokiaľ by aj súd prijal záver, že práve predložená doručka preukazuje doručenie prvej výzvy, tak ako to tvrdí žaloba, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v ďalšom kroku - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nie je preukázané splnenie zákonných podmienok, keď k samotnému vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo zo strany správcu, čo však bolo v rozpore s OP pôvodného veriteľa z ktorých vyplýva, že za splnenia podmienok uvedených v OP pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru môže výlučne banka. Zároveň z tohto (ako ani iného) listinného dokladu nie je možné jednoznačne zistiť, ktorým dňom bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, keďže žalobca len uvádza, že „Váš dlh z kreditnej karty Quatro č. XXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz“. Pokiaľ by to bolo k dátumu vyhotovenia prípisu „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, s príhľadnutím na doručenie prvej výzvy (ak bola doručená práve dňa 17.03.2015, čo ale vyslovene preukázané nebolo), čo sa týka dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, táto by bola vyhlásená v súlade s citovanou úpravou OZ, teda po uplynutí lehoty 15 dní, ako bola žalovaná na to upozornená. Lehota 15 dní musí uplynúť odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa keď ju má spotrebiteľ uhradiť. V danom listinnom doklade pôvodný veriteľ prostredníctvom správcu vyčíslil dlžnú sumu v celkovej výške 2.627,69 Eur. Žalovanej bola daná možnosť na úhradu tatko vyčísleného dlhu na B. uvedený v oznámení bez stanovenia lehoty na plnenie. Žalobca však nepreukazuje žiadnym dokladom doručenie, resp. aspoň odoslanie daného dokladu žalovanej.

36. Následne pôvodný veriteľ pristúpil k postúpeniu pohľadávky až dňa 21.05.2018, kedy však vyčíslil pohľadávku už v sume 5.437,68 Eur a žaloval sumu 5.215,29 Eur.

37. Z citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že predmetom spôsobilým na postúpenie bankovej pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Vyplýva to z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky) ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva“. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. V prípade, ak by tomu tak nebolo, znamenalo by to, že banka by mohla postúpiť akýkoľvek nesplátny úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú a na akýkoľvek subjekt, činnosť ktorého nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností. Toto by však bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by bol tiež v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od banky vyžadovaná v súlade s § 27 ods.1 zákona o bankách a v rozpore so smernicou o nekalých praktikách.

38. V otázke postupovania bankovej pohľadávky je rozhodovacia prax už dlhodobejšie ustálená s odkazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - rozsudok sp. zn. 7CdO/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého vyplýva, že v prípade postúpenia bankovej pohľadávky, musí byť jednoznačne dodržaný postup uvedený v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý však v prípade postúpenia pohľadávky, od ktorej žalobca odvodzuje v žalobe uplatnený nárok, dodržaný nebol.

39. Ak teda pôvodný žalobca nepostupoval v súlade so zákonom o bankách - právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo realizované správcom v rozpore s OP, z ktorého dokladu zároveň nie je možné ani jednoznačne ustáliť dátum, k akému bol úver predčasne zosplatený, ako aj žalobcom nie je vôbec preukázané doručenie uvedeného oznámenia, resp. aspoň jeho odoslanie, nie je možné prijať záver o splatnosti úveru. Ak následne došlo k postúpeniu bankovej pohľadávky, takéto postúpenie je neplatné, keďže v danom prípade nebola postúpená splatná pohľadávka. Vzhľadom k charakteru úveru - revolving, pri ktorom sa pravidelne obnovuje úverový rámec, splatnosť úveru nenastala ani plynutím času.

40. Súd v danom prípade nespochybňuje samotné právo banky postúpiť aj pohľadávku celého úverového vzťahu, ale k takémuto postúpeniu môže banka pristúpiť len v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami potom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru, alebo sa úver stal splatným. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt.

41. Pri riešení otázky aktívnej legitímácie žalobcu okresný súd preto dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s citovanou zákonnou úpravou. V dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Následne súd nepristupoval k preskúmvaniu zmluvných podmienok, ako aj k preskúmaniu dôvodnosti uplatneného nároku v jednotlivých položkách, pretože takéto dokazovanie sa stalo už nadbytočným. Z tohto dôvodu odôvodnenie rozsudku neobsahuje ani bližší opis zmluvných podmienok, ktorých skúmanie nebolo podkladom pre toto rozhodnutie. Tu súd poukazuje len na tú skutočnosť, že aj napriek tomu, že podľa žalobcu mal byť úver splatný ku dňa 20.05.2015 a dlh vyčíslený sumou 2.627,69 Eur, žalobca pristúpil k opätovnému vyčísleniu dlhu už po jeho splatnosti ku dňu 28.02.2018 a dlžnú sumu vyčísliť pôvodne žalovanou istinou 5.215,29 Eur. Z jednotlivých výpisov vyplýva, že po zosplatení žalovaná už nečerpala žiadnu sumu z úverového rámca, v ďalšom boli účtované len štandardné a sankčné úroky.

42. Pre úplnosť súd ešte dodáva, že v priebehu konania súd síce na návrh pôvodného žalobcu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu práve z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktoré postúpenie následne vyhodnotil ako neplatné postúpenie pohľadávky, avšak pri rozhodovaní o zmene žalobcu súd postupoval len v súlade s procesnoprávnymi predpismi, ktorých podmienky splnené boli - bol podaný návrh, bola predložená zmluva o postúpení pohľadávky preukazujúcej postúpenie pohľadávky po podaní žaloby a žalobca vyjadril súhlas so vstupom do konania. Pri rozhodovaní súdu o návrhu na zmenu žalobcu nebolo povinnosťou súdu zaoberať sa platnosťou postúpenia pohľadávky, pretože takéto skúmanie zmluvy o postúpení pohľadávky pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strán sporu právna úprava CSP nevyžaduje. Súd ale musel pristúpiť k preskúmaniu zmluvy o postúpení pohľadávky so zameraním sa na otázku platného / neplatného postúpenia pohľadávky a to v súvislosti s meritórnym rozhodnutím, so zameraním sa na aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorú súd skúma ex offo.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. V tomto konaní došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby a následnému zastaveniu konania pre správanie sa žalobcu, ktorý zobral žalobu čiastočne späť čo do sumy 697,98 Eur s prísl., bez bližšieho zdôvodnenia, čo v porovnaní s pôvodne uplatneným nárokom 5.215,29 Eur predstavuje 13,38 %. V tomto rozsahu vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP.

47. Po čiastočnom späťvzatí žaloby zostala predmetom konania suma 4.517,31 Eur s prísl., čo predstavuje 86,62 % z pôvodne žalovanej sumy, v ktorej časti bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. V tomto rozsahu potom vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,38 % z titulu zavinenia zastavenia konania žalobcom a v rozsahu 86,62 % z titulu jej úspechu v konaní. Spolu nárok na náhradu

trov konania - z dvoch rôznych titulov, predstavuje 100 %. Žalovaná si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila, ako ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Z uvedeného dôvodu jej preto súd nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd postupoval a contrarrio podľa citovaných ustanovení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).

POUČENIE podľa zákona č. 62/2020 Z. z. účinného v čase písomného vyhotovenia rozsudku:

Podľa § 2 ods. 1 v spojení s § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného

úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní, v čase odo dňa 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynú.